

Notulen van de vergadering van de Ministerraad op 24 aug. 1962

*'s Morgens na afloop van de Ministerraad van het Koninkrijk aangevangen, Trêveszaal.

Aanwezig: De Minister-President De Quay en de Ministers Beerman, Luns, De Pous, Veldkamp en Visser (afwezig zijn de Ministers Van Aartsen, Cals, Klompé, Korthals, Marijnen, Toxopeus en Zijlstra).

Voorts zijn aanwezig de Staatssecretarissen Calmeyer (punten 2c en 16a), Van Houten (punt 2), De Jong (punten 2c en 16a), Roolvink (punten 11 en 13) en Scholten (punt 16d).
Secretaris: J. Middelburg.

2. *Buitenlands beleid*

c. *Nieuw-Guinea* (Zie notulen MR 17 augustus 1962, punt 2b.)

Minister *Luns* deelt mede, dat de Papoea Jouwe en een ander lid van de Nieuw-Guineeraad bij hem op bezoek zijn geweest om erop aan te dringen, dat een Papoeavertegenwoordiging in New-York gevestigd kan worden. Ondanks zijn sympathie voor deze gedachte acht hij het moeilijk uitvoerbaar een dergelijke vertegenwoordiging voor Nederlandse rekening te vestigen. Het komt spreker echter wel redelijk voor, dat aan de Nederlandse missie in New-York enkele Papoea's worden toegevoegd. Het zal dan met de Nieuw-Guineeraad besproken moeten worden wie daartoe aangewezen kunnen worden. Minister *Beerman* merkt op, dat men wel erop moet letten, dat na de indiening van een gemeenschappelijke Nederlands-Indonesische resolutie niet tegelijk de Papoea's in de algemene vergadering van de VN daartegen ageren. Minister *Luns* antwoordt, dat zij als adviseur van de Nederlandse missie niet zelfstandig zullen kunnen optreden. De *Raad* verklaart zich akkoord met de gedachte om enkele Papoea's als adviseurs van de missie in New-York aan te wijzen.

De *Minister-President* wijst erop, dat in verband met de overdracht van het bestuur over Nieuw-Guinea op verschillende departementen regelingen gewijzigd zullen moeten worden. Spreker verzoekt de ministers na te gaan welke wijzigingen aangebracht moeten worden.

16. *Ingekomen stukken en mededelingen*

a. *Militaire slachtoffers op Nieuw-Guinea* (Zie notulen MR 17 augustus 1962, punt 11c.)

Minister *Visser* deelt mede, dat na de vorige vergadering contact is opgenomen met de Oorlogsgravenstichting waarbij bleek, dat deze alleen de zorg voor de oorlogsgraven heeft (waarvoor zij overheidssubsidie ontvangt), maar geen bemoeienis met het overbrengen van stoffelijke overschotten. Navraag bij de families van de gevallen op Nieuw-Guinea heeft uitgewezen, dat niemand wenst, dat de gesneuvelde blijft rusten op de plaats waar hij is omgekomen. Van de andere landen blijken België, Luxemburg, Frankrijk en de Verenigde Staten de regel te volgen, dat gesneuvelden naar het vaderland worden overgebracht, terwijl in Engeland de regel bestaat die Staatssecretaris De Jong in de vorige vergadering heeft bepleit. Spreker stelt voor het standpunt, dat in de vorige vergadering is aanvaard, in zoverre te wijzigen, dat de stoffelijke resten van de omgekomen militairen op Nieuw-Guinea van rijkswege naar Nederland zullen worden overgebracht.

Minister *De Pous* stelt voorop, dat de kosten van het voorstel, dat Minister *Visser* doet, voor hem geen rol spelen. In de vorige vergadering is echter gebleken, dat deze overbrenging niet gemakkelijk te beperken zal zijn tot de dertien militairen die gesneuveld of op andere wijze dit jaar op Nieuw-Guinea zijn omgekomen. Spreker stelt voor een beslissing hieromtrent aan te houden tot het kamerdebat, zodat dan ook Minister *Zijlstra* aanwezig is. De

Minister-President acht het beter thans een beslissing te nemen, aangezien anders vragen hierover in het voorlopig verslag over de overeenstemming met Indonesië zullen worden gesteld.

Staatssecretaris *De Jong* betwijfelt of beperking tot de omgekomen militairen op Nieuw-Guinea mogelijk zal zijn. Spreker begrijpt echter, dat bezwaarlijk een andere beslissing kan worden genomen, waarbij men moet proberen de zaak te beperken. Minister *Beerman* meent, dat beperking tot de genoemde slachtoffers mogelijk is door duidelijk te maken, dat deze lijn alleen gevolgd wordt in verband met het abrupt eindigen van het Nederlandse bestuur over Nieuw-Guinea.

Minister *De Pous* is tegen de wijziging van het standpunt die minister Visser voorstelt. Hij wil zich hieromtrent nog eerst telefonisch met minister Zijlstra in verbinding stellen. Voorts moet het nemen van een ad hoc beslissing insluiten, dat hierop later niet als precedent een beroep zal worden gedaan. De *Minister-President* is het met dit laatste eens; hij stelt voor, dat in de loop van de dag de beslissing bekend wordt gemaakt. De *Raad* besluit aldus, waarbij Minister De Pous laat aantekenen, dat hij tegen is.

- - -